

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članice vijeća te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. B. iz D., protiv tuženika Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 28. ožujka 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, broj: PPI-DO-32/2018-7 od 11. rujna 2018.

II. Prigovori se odbacuju.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijaju se dva prigovora tužitelja podnesena protiv obavijesti Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, broj: PPI-DO-32/2018 od 23. srpnja 2018., kao neosnovana. Tuženik je postupajući po zahtjevima tužitelja podnesenim dana 4. travnja 2018., za pristup informacijama obavijestio tužitelja da mu je, kao stranci u postupku u kaznenom predmetu Državnog odvjetništva, dostupnost informacijama iz sudskih, upravnih i drugih postupaka, propisom utvrđena, a u konkretnom slučaju odredbama Zakona o kaznenom postupku, s obzirom da se radi o kaznenom predmetu.

U tužbi protiv rješenja tuženika tužitelj u bitnom navodi razloge zbog kojih smatra da mu se postupanjem tuženika onemogućuje ostvarivanje zakonom propisanih prava, u konkretnom slučaju prava koja može ostvariti u skladu s odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Nadalje u tužbi navodi kronologiju događaja, te ističe razloge zbog kojih smatra da je kao svjedok kaznenog djela, a ne stranka u kaznenom postupku, mogao i trebao ostvariti svoja prava s osnove odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, a ne prema odredbama Zakona o kaznenom postupku. Zbog toga predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske usvoji tužbu i poništi rješenje tuženika od 11. rujna 2018. i donese odgovarajuću odluku u skladu s odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, na način kako se traži u zahtjevima.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom obrazlaže zbog čega je postupajući po zahtjevima tužitelja u kojima traži ostvarivanje prava na pristup informacijama iz kaznenih predmeta, tužitelju dao obavijest u kojem pravcu i na koji način može tužitelj pristupiti traženim informacijama. Sukladno tome je podnesene prigovore protiv obavijesti ocijenio neosnovanima. S obzirom da je u navedenim predmetima tužitelj podnio kaznene prijave to je ujedno i stranka u tim postupcima, pa mu je i dostupnost informacijama propisana u

konkretnom slučaju odredbama Zakona o kaznenom postupku. Dakle tuženik ocjenjuje da se ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) Sud je tužitelju dostavio odgovor na tužbu tuženika.

Naknadno je tuženik dostavio ovom Sudu podnesak, u kojem u bitnom navodi razloge zbog kojih smatra da je u predmetnom slučaju moguće primijeniti pravni stav Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izražen u presudi, poslovni broj: UsII-197/18 od 12. srpnja 2018., prema kojem u slučaju kada je javnopravno tijelo, u smislu članka 23. Zakona o pravu na pristup informacijama, dužno izdati podnositelju zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama obavijest, prigovor iz članka 156. Zakona o općem upravnom postupku nije dopušten, već se u konkretnom slučaju primjenjuje odredba članka 155. Zakona o općem upravnom postupku.

Dakle, tek bi u slučaju da javnopravno tijelo odbije izdati obavijest u pisanom obliku ili u propisanom roku obavijest ne izda, bilo dopušteno izjaviti prigovor. Stoga se zaključuje tuženik ovdje radi o situaciji u kojoj je moguće primijeniti navedeno pravno stajalište.

Tužbeni zahtjev je osnovan, iz niže navedenih razloga.

Iz sadržaja rješenja tuženika proizlazi da je to rješenje doneseno pozivom na odredbu članka 122. stavka 3. u svezi s odredbom članka 156. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. – dalje: ZUP) te u svezi s člankom 21. Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, 67/18.) i s svezi s člankom 23. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI). Prigovore tužitelja je rješenjem tuženik odbio kao neosnovane, pozivajući se pri tome na odredbe članka 1. stavka 3. i 23. stavka 1. točke 4. ZPPI-a, uz daljnje obrazloženje da tužitelj u konkretnom slučaju može ostvariti pravo na pristup informacijama u skladu s odredbama posebnog propisa, ovdje Zakona o kaznenom postupku, jer je stranka u kaznenim predmetima u svezi kojih traži pristup informacijama.

Prethodno tome je tuženik osnovano obavijestio tužitelja, da se u konkretnom slučaju, postupajući po zaprimljenim zahtjevima za pristup informacijama, ne primjenjuju odredbe ZPPI-a, već da je tužitelju kao stranci u postupku u kaznenom predmetu Državnog odvjetništva, dostupnost informacija propisana odredbama Zakona o kaznenom postupku.

Prema odredbi članka 156. ZUP-a, osoba koja smatra da joj je drugim postupanjem javnopravnog tijela iz područja upravnog prava, o kojem se ne donosi rješenje, povrijeđeno pravo, obveza ili pravni interes, može izjaviti prigovor sve dok takvo postupanje traje ili traju njegove posljedice. Prema članku 122. stavku 3. ZUP-a, o prigovoru odlučuje čelnik tijela, rješenjem u roku od osam dana od dana izjavlivanja prigovora.

Međutim, u konkretnom slučaju prigovor nije dopušten, jer se ovdje ne radi o postupanju javnopravnog tijela u smislu naprijed navedene odredbe članka 156. ZUP-a, već je riječ o obavijesti koju je tijelo javne vlasti dužno izdati podnositelju zahtjeva za pristup informacijama u smislu odredbe članka 23. stavka 1. točke 6. ZPPI-a, a na koju obavijest se primjenjuje odredba članka 155. ZUP-a.

Slijedom navedenog je tuženik meritornim odlučivanjem o prigovoru protiv obavijesti tuženika, kao čelnik javnopravnog tijela nepravilno primijenio odredbe članka 156. i 122. stavka 3. ZUP-a.

Prema odredbi članka 155. ZUP-a, prigovor se može izjaviti ako javnopravno tijelo odbije izdati obavijest u pisanom obliku (stavak 3.), odnosno ako javnopravno tijelo u propisanom roku ne izda obavijest (stavak 4.), o čemu se ovdje ne radi jer je tužitelju

dostavljena obavijest tuženika, kojom se tužitelja upućuje o načinu ostvarivanja njegovog traženja iz zahtjeva.

S obzirom na naprijed navedeno, prigovor protiv obavijesti kojom tuženik obavještava korisnika da se njegov podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama u smislu odredaba ZPPI-a, te da stoga nisu primjenjive odredbe ZPPI-a, nije dopušten.

Stoga je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, trebalo rješenje tuženika poništiti, prigovore tužitelja odbaciti i odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 28. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.